

OKŁADKI do rocznika „M.T.”

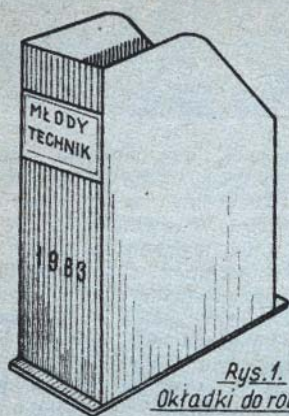
Kończący się rok zamyka pięcioletni okres ukazywania się „Młodego Technika” w zmniejszonym formacie. W związku z tym podajemy opis wykonania nowych ulepszonych okładek dla przechowywania zgromadzonych w tym czasie roczników „M.T.” Okładki te różnią się nieco swą budową od okładek-futerałów opisanych w nrze 8 „M.T.”-1960 r., które po trzyletnim przeszło użytkowaniu wykazały pewne braki konstrukcyjne, utrudniające wyjmowanie z pełnego rocznika pojedynczych numerów lub wkładanie ich z powrotem na to samo miejsce. Nowe ulepszone okładki są wygodniejsze w użyciu i praktyczniejsze do przechowywania kilku roczników czasopism, ponieważ uzupełnia je wspólna podstawa o bardzo prostej i łatwej do wykonania budowie. Podstawa ta umożliwi przechowywanie „oprawionych” roczników „M.T.” nie tylko na półce lub w szafie bibliotecznej, ale również i na stoliku uczniowskim lub na biurku w stałej gotowości do korzystania z nich w razie potrzeby.

Okładki-futerały (rys. 1) możemy wykonać w dwóch wersjach: z tektury i płótna introligatorskiego albo z półtwardych cienkich płyt pilśniowych.

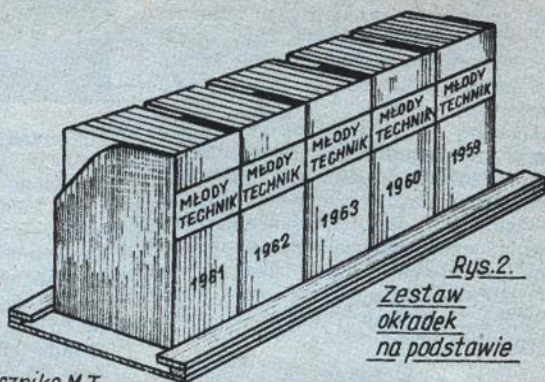
Podstawę do okładek (dla pięciu roczników) (rys. 2) można wykonać również z tektury (grub. 3—4 mm) albo z płyt pilśniowych — tej samej grubości.

W pierwszym wypadku rysujemy na tekturze (najlepiej szarej), grub. 3 mm, siatkę okładki wg wymiarów podanych na rys. 3 i wycinamy ją dokładnie (przy kątownicy) wzdłuż linii ciągłych — nożem.

Linie przerywane nadcinamy do $3/4$ grubości tektury. Nadcięte ele-

Rys. 1.
Okładki do rocznika M.T.

Rys. 2.
*Zestaw
okładek
na podstawie*

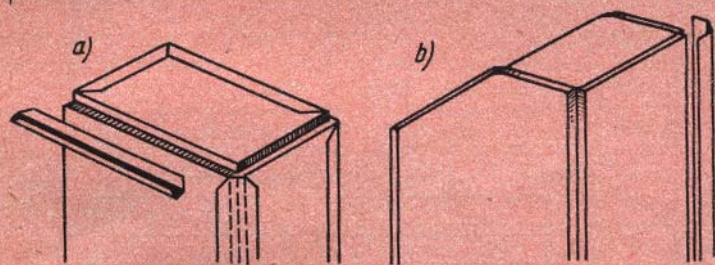
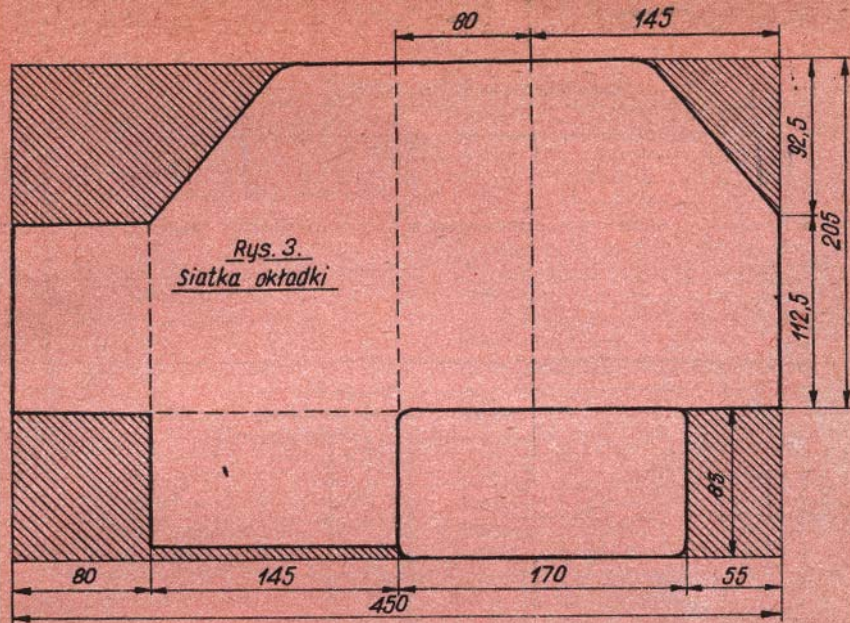
menty (boki i dno futerału) załamujemy do środka, a stykające się ich krawędzie sklejaemy paskami cienkiego płótna (rys. 4) albo mocnego papieru (jawa, natron). Dno zewnętrzne przyklejamy do dna wewnętrznego dopiero po oklejeniu boków futerału płótnem introligatorskim albo papierem barwionym. Boki futerału (płaszczyzny zewnętrzne) możemy okleić albo jednym kawałkiem płótna uprzednio do nich dopasowanym, albo każdy bok oddzielnym kawałkiem płótna, również uprzednio dopasowanym i przyciętym (węższym i krótszym od wymiaru boków). W tym wypadku wszystkie styki węglowe ścianek oklejone paskami papieru wzmacniamy uprzednio paskami płótna o odmiennej barwie (zwykle jaśniejszej od tła). Paski te po oklejeniu ścianek pozostaną częściowo widoczne.

Podobnie postępujemy przy oklejaniu boków futerału papierem barwionym. Wewnętrzne płaszczyzny futerału — wyklejamy papierem jasnym (białym lub kolorowym), każdą oddzielnie, przy czym wymiary papieru (na szerokość i wysokość) będą nieco inne niż wy-

miary płótna albo papieru barwionego, którym oklejaliśmy płaszczyzny zewnętrzne, na ścianki szersze — szersze, na ścianki węższe — nieco węższe od wymiaru ścianki, a na dno — zgodnie z jego wymiarami.

Naklejany papier dociskamy do powierzchni tektury rękami poprzez czysty papier makulaturowy. Dno zewnętrzne futerału oklejamy na brzegach (z obu stron) takim samym paskiem płótna lub papieru barwionego, jak płaszczyzny ścianek i przyklejamy go do wewnętrznego dna futerału gęstym klejem glutynowym (mocnym), przyciskając go od wewnątrz odpowiednimi ciężarkami. Spód dna oklejamy papierem natronem, po zupełnym wyschnięciu oklejonych płaszczyzn wewnętrznych i zewnętrznych futerału.

Podstawę do okładek i paski podłużne na prowadnice wycinamy z tektury szarej grub. 4 mm wg wymiarów podanych na rys. 5. Dno podstawy (płaszczyznę między prowadnicami) oklejamy papierem jasnym, a prowadnice i brzegi płótnem lub papierem barwionym, takim samym jak boki futerału, po

Rys. 4

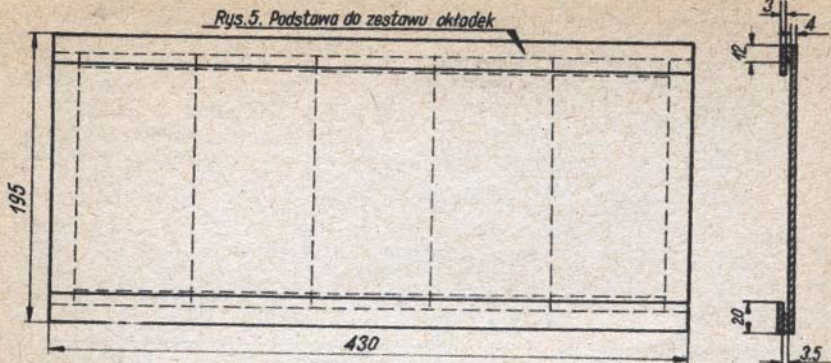
uprzednim przyklejeniu pasków węższych (prowadnic) do podstawy bez oklejania. Paski te będą niewidoczne. Spód podstawy oklejmy takim samym papierem jak spód dna zewnętrznego futerału.

Wykonane okładki zasuniemy do podstawy dopiero po zupełnym jej wyschnięciu (po kilkunastu godzinach).

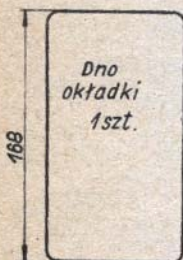
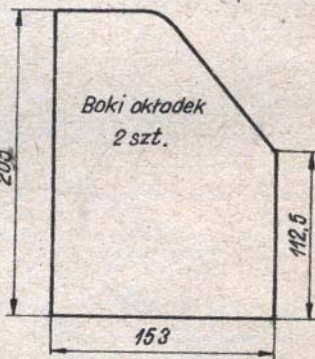
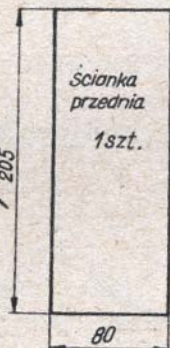
Zupełnie inną metodę zastosujemy przy wykonywaniu okładek i podstawy z płyt pilśniowych grub. 4 mm, twardych.

Okładki (rys. 6) te oraz części składowe podstawy (rys. 7) wyznaczamy na płycie oddzielnie i następnie wyrzynamy je piłą odsad-

nicą albo grzbietnicą, dokładnie na rysie. Po wycięciu tych elementów wyrównujemy ich przekroje ostrym strugiem gładzikiem i sprawdzamy prostotę kątów. Potem dopasowujemy je do siebie parami, smarujemy na przekrojach klejem i zbijamy cienkimi gwoździkami (rys. 8), usuwając od razu nadmiar wyciśniętego kleju suchą szmatką. Podobnie przymocowujemy do podstawy paski prowadnic (rys. 9). Po zaschnięciu kleju gotowe futerały i podstawę malujemy farbą olejną albo zaciągamy je bezbarwnym lakierem lub politurą. Naklejki z wypisaną nazwą i datą rocznika — przyklejamy na ostatku.

Rys. 6. Elementy okładek

Rys. 7. Elementy podstawy

